

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 9. Quòd per qualitatem Eximentis & Exempti in sententia adscriptam,
nihil quoq[ue] de statu Monasterij decisum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Qui disponit de vno, de alio omisso censetur non velle disponere, quia si voluisset; sicuti de vno disposuit: ita etiam de omisso disposuisset. id. ibid. n. 70. Cap. inter corporalia de translat. Prælat. Alexand. conf. 46. n. 6. in fine. lib. 2.

Is, qui loquitur contra id, quod apparet expressum, dicitur diuinare, quia non probat quod dicit, & intellectus diuinatus non admittitur in iure. Idem Tusch. ead. conc. n. 76. L. si putator. ff. de L. aquil.

Quod non cantat Instrumentum vel scriptura, nec ego cantabo, ideo omis- sum habetur pro omisso, Idem Tusch. eod. Verb. omissum. concl. 115. n. 6.

Quod non est expressum, censetur neglectum & in omis- sis non præsumitur tacita voluntas, quia si voluisset, expressisset. id. ibid. n. 7.

Omissum autem dicitur, nisi palam Verbis exprimat- ur idem ead. concl. 115. n. 1. l. quidquid adstringendæ. ff. de verb. oblig.

Et omis- sum dicitur quod non fuit verbo expressum ibid. n. 2.

Dicitur omis- sum, quod non potest literaliter legi, & oculis inspicere non potest, in materia Statuti (adde à simili in sententiâ, quæ & ipsa stricti juris est) quia quod non legitur per fictionem intelligitur, quæ non habet locum in statu- tis ibid. n. 3. l. 1. in princip. ff. de ijs quæ in testam. delentur.

Prudens ergo senatus in re arduâ viam secutus est, per quam non solum contra Abbatem subiectionis Archiepiscopalis condemnationem non tulit, sed ne- que contra Fiscum id ipsum pro Archiepiscopo dedit, vti neque decidere opus fuit.

Idque ex ipsa actionis institutæ naturâ, fine & subjecto, quæ circa collectas ver- sabantur, à quibus Maximinianos immunes repertos, per absolutionem li- berari congruum erat, etsi Imperio immediatè subjecti essent, atque adeo etiam ipsum Archiepiscopum ab eorum onere, quod nullum à nemine debeatur absolui.

Absoluti ergo sunt Abbas & Archiepiscopus a Collectis Imperialibus pro Monasterio pendendis, & meritò, quia collectas non debuit Monasterium ab illis immune, quocumque sit in statu.

*§. 9. Quòd per qualitatem Eximentis & Exempti in
sententia adscriptam, nihil quoq; de statu Mo-
nasterij decisum sit.*

Illud ita esse planè manifestum est, quia simplex est nominatio in qualitate causæ positâ, nulla autem illâ de re dispositio, decisio, neque iudicatio.

Nominati sunt Eximens & Exemptus, sed nominati, idque in qualitate causæ non iudicati, neque in dispositiuo sententiæ.

Immò quòd de eo dispositum non sit, magis facit contra Archiepiscopum ex rationibus hætenus deductis, nec insolitum est qualitatem, quam sibi tribuunt partes in processu, à iudice relinqui, non enim illa attendit, sed solam suam decisionem ac iudicationem.

Ac vt res ad oculum patefeat, reperies per totum illum processum Spiren- sem, ab ipso primo iudicij limine, in qualitate primorum actorum, ac in om- nibus interlocutorijs Recessibusq; à iudice in decursu causæ latis, planè nihil de causæ meritis decidentibus; reperies, inquam, Archiepiscopum nominatum ac positum esse Eximentem, Abbatem vero Exemptum, eodem planè modo,

quo

quo in sententia nominati positiq; existunt, acta ex illis aliqua, Interlocutorias ac Recessus hic apponere visum est.

Anno 1549. 4. Nouembris.

In der Exemption sachen des Käys. Fiscals wieder Herrn Jacoben Erzbischo- uen zu Trier Churfürsten Eximenten/ vndt den Abten zu S. Maximin Princapalen / Ist der beschewt / souer sich D. Kaden vff nechst fiscalisch Gerichte nit zur sacht legit- mieren würde / das als dan das gebetten Rueffen hiemit erkent sein soll.

In causa Exemptionis fisci Cæsarei, contra Dominum Ioannem Archiepi- scopum Treuirensen, Electorem Eximentem, & Abbatem S. Maximini Prin- cipalem, hoc decretum est, quod, nisi D. Kaden in proximo fiscali Iudicio legi- tumum causæ Procuratorem se probauerit, petita citatio rata habeatur.

Anno 1556. Veneris 23. Octobris.

In der Exemption sachen des Käys. Fiscals wird den Erzbischo- uen zu Trier Chur- fürsten Eximenten vndt den zu S. Maximin Exempten, läst man es bey der de- willigung der Commission vnd Commissarien halben den 28. Septemb. Anno & c. 55. geschehen/ bleiben / vnd seindt D. Kaden 3 monas pro 2. dilatione probandi. (doch dem gegenheil ein vnparteyischen Notarium examini zu adiügi- ren vortshal- ten) hiemit zugelassen vndt ange- setzt.

Hoc est.

In causa exemptionis Cæsarei Fiscalis contra Archiepiscopum Treuirensen Electorem Eximentem & Abbatem S. Maximini Exemptum, relinquatur id, quod circa commissionem & Commissarium 28. Septemb. Anno & c. 55 per- missum fuit, & Doctori Kaden tres menses pro secunda dilatione probandi (reseruatio tamen quod aduersa pars Notarium non partialem examini ad jun- gere possit) per hoc concessi & determinati sunt.

Anno 1557. 6. Octobris.

D. Kaden ist in der Exemption sachen des Käys. Fiscals / wider den Herrn Erz- bischo- uen zu Trier Eximenten vnd den Abt zu S. Maximin Exempten sein begern prorogation der Dritten dilation halben beschewen / hiemit zugelassen.

D. Kaden in Causa exemption fisci contra Dominum Archiepiscopum Treuirensen Eximentem et Abbatem S. Maximini exemptum, conceditur petitio rogata prorogationis ob tertiam dilationem.

Anno 1562. 27. Februarij.

D. VVilhelm. Ist in der Exemption sache des Käys. Fiscals Cötra den Erzbis- chouen Trier Churfürsten Eximenten, vnd den Abt zu S. Maximin Ex- empten Copen seines gemeinen gewalts zu dieser sachen zu legen / vnd auch zu beschließen / zeit 14. Tag angezeit / mit dem anhanck / wo er solchen also nitt nach- kommenwird / das als dan diese sacht für beschloffen hiemit angenommen sein soll.

D. VVilhelm in causa exemptionis fisci Cæsarei contra Archiepiscopum Treuirensen Electorem eximentem & Abbatem S. Maximini exemptum, ter- minus 14. dierum copiam, ordinariæ suæ potestatis ad hanc causam exhibendi,

arque

atque etiam concludendi, assignatus est, hac conditione vt nisi hoc ita præstiterit, causa hæc pro conclusa hoc ipso habenda sit.

An dices per illam actorum, interlocutoriarum recessuumque in qualitate Eximentis Exemptique nominationem iudicatos ac pronuntiatos fuisse eximentem & exemptum, antequam fuerit litis instructio, decisio, iudicatio, immo causæ cognitio?

At illud sanè dicere debes, si & dicere velis per nominationem in qualitate fieri iudicationem.

§. 10. Quòd neque de eodem statu iudicatum esset, et si idem eximendi factum dispositiuè inesset sententiæ.

Immo etsi iudicatum fuisset Abbatem ab Archiepiscopo iure eximi, neque tamen rem iudicatam pro se habeat Archiepiscopus in Abbatis subiectionem.

Primò, ob rationem sæpius antea tactam, quòd super eo non sint inter se contestati.

Secundò, quia ob priuilegium immunitatemque iurè meritoque potuit à collectis (de quibus actio erat) eximi siue à seipso, siue ab Archiepiscopo, siue à quocunque alio defensore.

Tertio, quia in terminis Imperialis istius constitutionis anni MDXLVIII, quæ huic actioni fiscali causam dedit ad collectas Imperij perquirendas ac inferendas, eximi aut exemptum esse non includit neque infert status subiectionem.

Probatur illud primò ex ipsa constitutione §. *vnd nach dem* / vbi habetur quod Imperij Circuli quosdam status à se inuicem eximant.

Et tamen in Circulo esse, ac per illum ex alio Circulo eximi, non excludit immediatam statum sub Imperio, quilibet enim Circulus diuersos Imperij Principes ac status à se inuicem nullatenus dependentes complectitur.

Probatur etiam ex eadem constitutione Imperiali anni MDXLVIII. §. *vnd als*, vbi habetur, quod aliqui Imperij status, alios eisdem Imperij status eximant, exemptorumque collectam soluant, quòd, vt liberè fiat, permittit constitutio, dum exempti in id consentiunt, quia (inquit constitutio) nihil facto Imperio per hoc de suis contributionibus & iuribus abscedit.

Vnde infertur per exemptionem quoad collectas nihil tolli de Iurisdictione immediatâ Imperij in suos status, alioquin ab Imperio abscederet ius illud suæ immediatæ Iurisdictionis.

Item infertur quod non sit incompatible eximi ab aliquo, & nihilominus esse Imperij statum, atque adeo non esse alteri statui subditum, quoad Iurisdictionem, neque quoad aliud adhærere, quàm quoad quandam societatem ad collectarum Imperio debitaram pensionem.

Neque enim congrua est illatio illa, quæ in voto deducitur versic. 5. *Potest esse*, his verbis: *Potest esse status Imperij, & non Imperio immediatè contribuere, & in aliorum statuum contributione siue angeschlossen esse, & sic patet statum Imperij alteri posse esse subiectum.*

Illa inquam consequentia, & sic patet &c. non rectè infertur.

Melius hæc, & sic patet statum Imperij per contributionem Imperio simul cum Eximente inferendam, non fieri Eximenti subiectum, neque definire esse Imperij statum.